

[Jørgen Jensen]

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg er helt enig med arbejdsministeren i, at det eneste rigtige alternativ til arbejdsløshed er at skaffe beskæftigelse, ikke at ophæve 26 ugers reglen, og de negative følger af at ophæve tidsbegrænsningen vil bortfalde ved fuld beskæftigelse. Jeg håber, at det forslag, der kommer om yderligere at udskyde tidspunktet for, hvornår man falder for 26 ugers reglen, også omfatter dem, der er over 60 år, så vi kan få lidt mening i den megen tale om den gode vilje, der er til at hjælpe dem over 60 år.

Ellers er det heller ikke min hensigt, at vi skal diskutere statistikker. Jeg er ikke modstander af, at man har en statistik både om omfanget af og årsagerne til arbejdsløshed, men når arbejdsministeren bliver ved med at sige, at der er flere beskæftiget nu end nogen sinde før, kan det godt være, at vi har forskellige tal og arbejdsministeren har ét, der er senere end det, jeg har. Men ifølge Statistiske Efterretninger A 11 fra 1978 er det en kendsgerning, at tallene fra 1972 og 1973 sammenlignet med tallet fra 1977 viser 10.000 færre fuldtidsbeskæftigede i Danmark nu end dengang, og når arbejdsministeren til slut gentog, at der var flere beskæftiget på arbejdsmarkedet, vil jeg gøre opmærksom på, at går vi helt tilbage til 1967, er kendsgerningen den, at der er 23.199 færre fuldtidsbeskæftigede mænd i Danmark i 1977, end der var i 1967. Derfor glæder jeg mig til, at arbejdsministeren får en statistik, han stoler på, så han kan komme med rigtige tal.

Der var en anden ting – ikke det væsentligste, men dog afgørende – i arbejdsministerens tale, som jeg vil omtale, og det er, at vi på væsentlige områder i det danske samfund har mulighed for gennem en forstærket indsats på samme tid at dække åbenlyse behov og stimulere beskæftigelsen gennem forstærket samarbejde mellem det offentlige og den private sektor. Arbejdsministeren tænkte her på de store opgaver inden for områderne miljø, energi, byfornyelse og sanering. Her ligger nogle opgaver, hvis løsning vil fremme beskæftigelsen uden samtidig at forringe betalingsbalancen.

Det, der var skuffende i det afsnit, som jeg i øvrigt er helt enig i, er, at man siger, der var muligheder, og ikke, at regeringen ville,

for sandheden er jo netop, at hvis man ville, kunne man gøre en hel del.

Kommunisterne erkender, at der er en sammenhæng mellem den økonomiske politik og de reelle muligheder for at bekæmpe arbejdsløsheden. Derfor vil jeg også fremholde nødvendigheden af at gennemføre infrysning af samfundsskabte værdistigninger som en bremse på spekulation og belåning, en skattereform, importregulering, skærpet indsigt i og kontrol med virksomhederne. Vi erkender fuldt ud, at der er en sammenhæng, men det afgørende er, at arbejdsløsheden kan bekæmpes gennem en øget statslig indsats. Det gælder også bestemte udsatte områder, f. eks. skibsværfterne, som både statsministeren og arbejdsministeren var inde på, men også her er det nødvendigt med en større statslig indsats. Uanset om det er statsordrer, om det er bedre finansieringsmuligheder eller alternativ produktion, forudsætter det en større statslig økonomisk indsats, og dette kan efter vor opfattelse ikke ske med et gunstigt resultat, uden at man samtidig styrker kontrollen ikke alene med de nye investeringer af den kapital, som føres til, men også med værfternes samlede økonomi og ikke mindst med den forbundethed, de har med rederne. Hvis tiden tillader det, skal jeg senere komme ind på, hvad vi mener der konkret kan gøres ved værfterne.

Mere generelt vil jeg nævne en række områder, som den socialdemokratiske del af regeringen selv har peget på i valgprogrammer og i løfter til befolkningen. For det almennyttige boligbyggeri foreslår vi beskedent en forøgelse med 7.000 op til 13.000 almennyttige boliger. Der er et kraftigt fald i bygningen af almennyttigt byggeri; i 1971 blev der bygget 14.019, i 1977 kun 6.405. Der er igen et behov, der er igen begyndt at komme ventelister, og de er vokset til trods for det helt urimelige finansieringsgrundlag, som har mange uheldige følger. Der vil med den udvidelse, som vi foreslår, være mulighed for at nå op på målet: de 40.000 boliger, som man har talt så meget om, og som blev fastlagt i boligforliget i 1975. Som det fremgår af vore ændringsforslag til finansloven, mener vi, at der skal sættes flere statslige midler af til det almennyttige boligbyggeri. Virkningen af yderligere 7.000 lejligheder vil blive ca. 14.000 flere beskæftigede. Importen vil kun blive forøget med ca. 0,4 mia kr. Det er altså